

Висновки

В результаті проведеного дослідження видно, що ШШ затребувана виробниками швейної продукції. Великий вибір фактур, кольорової гамми, різноманіття оздоблення ШШ дозволяє виготовляти одяг різного асортименту і призначення.

Проаналізувавши причини невикористання ШШ швейними підприємствами можна зробити висновок, що протистояти швидко зростаючій конкуренції східних виробників швейної продукції вітчизняні підприємства можуть тільки завдяки впровадженню новітніх технологій, що спрямовані на покращення якості та зменшення собівартості виробів. Головним напрямком підвищення якості швейної продукції із штучної шкіри є використання результатів наукових досліджень і розробок в даній області.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильєва В. Д., Дербишер В.Е., Корчагина Е. В., Кокорина Т.М. Анализ информационных потоков в области искусственных кож // Кожевенно-обувная промышленность. – 2003. – № 3. – С. 49-50.
2. Галько С. В. Товарознавча оцінка споживних властивостей нової штучної шкіри: Дис. ... канд. техн. наук: 05.19.08. – К., 2005. – 226с.
3. Котлер Ф. Основы маркетинга / Ф. Котлер; Пер. с англ. – Новосибирск: Наука, 1992. – 743с
4. Офіційний сайт Державного комітету статистики <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Надійшла 01.07.2010

УДК 685.35.01

СУЧАСНІ НАПРЯМИ ТЕОРЕТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ВЗУТТЄВИХ І ОДЯГОВИХ ТОВАРІВ

М.С. БЕДНАРЧУК, І.С. ГАЛИК, Б.Д. СЕМАК

Львівська комерційна академія

Обґрунтовано необхідність та означено основні напрями сучасних теоретичних досліджень текстильно-взуттєвих товарів

Незалежно від коливань у розвитку легкої промисловості України за останні 80 років, одяг і взуття національного промислового виробництва мають стабільну добру славу на внутрішньому і зовнішньому ринках. Очевидно, що до формування сучасного позитивного образу цих товарів, які у побуті здавна обґрунтовано об'єднують поняттям «убрання», найперше відношення мають технологи, матеріалознавці і товарознавці.

Концептуальну основу досягнень і перспектив виробництва, вдосконалення ринкового асортименту і комплексу основних властивостей (технологічних, споживних тощо) одягу і взуття складають теоретичні дослідження.

Основним творцем ідей і рушійною силою цих досліджень є провідні наукові школи, які традиційно генерують і втілюють найпередовіші ідеї в рамках країн СНД, Східної Європи і міжнародної

організації товарознавців і технологів. Саме досвід багаторічної співпраці в сфері дослідження взуття і одягу з вченими провідних навчальних і науково-дослідних закладів України, країн СНД і Східної Європи та підсумки результатів власних досліджень дозволили сформулювати систему основних, на нашу думку, напрямів теоретичних наукових пошуків в галузі взуттєвих і одягових товарів.

5. Надання статусу домінуючих науковим дослідженням екологічної безпеки взуття та одягу. Формування екологічної безпечності взуття і одягу швидко матиме значний успіх, якщо зуміє охопити такі напрями: формування, обґрунтування і стандартизацію екологічних вимог до різних видів і груп взуття і одягу; гарантування спільної участі вчених технологів, матеріало- і товарознавців у розробленні і реалізації міжгалузевих програм з виробництва та оцінювання екологічної безпечності цих товарів; обґрунтування використання нових екологічно безпечних технологій виробництва і експлуатації взуття і одягу і заходів гарантування цієї безпечності; пошук і дослідження характеристик нових видів традиційної і нетрадиційної екологічно безпечної сировини для виробництва взуття і одягу; вдосконалення і уніфікація методів екологічної експертизи взуття і одягу і комплексного рівня їх якості, який буде враховувати ступінь екологічності. Створення екологічно безпечного взуття і одягу повинно базуватись на екологічних технологіях виготовлення не тільки завершених виробів, але і сировини, напівфабрикатів, основних і допоміжних матеріалів.

Наукові теоретичні дослідження повинні забезпечити надання нового значення і відповідно вагомому місця екологічній складовій при оцінюванні загального рівня якості і конкурентоспроможності взуття і одягу. Таке напрям комплексних досліджень може мати форму екологічного аудиту і передбачає розроблення кількох складових, серед яких найважливішими є дослідження видів та різновидів взуття і одягу (ступінь впливу на споживача, ризик для довкілля тощо) та дослідження стандартів на відповідне виробу (у т.ч. приєднаних до системи екологічного менеджменту). Екологічна безпечність в переліку важливих для споживача властивостей взуття і одягу з кожним роком стає все вагомішою. Зокрема, одним з критеріїв рівня цивілізованого розвитку країни є проміжок часу (кількість років) протягом якого проблема екологічності основних товарів широкого вжитку має пріоритетний державний статус і закріплена законодавчо (зокрема, через запровадження екологічних стандартів).

На вітчизняному ринку взуття і одягу проблема досягнення належного рівня екологічності взуття і одягу перебуває на початковому етапі вирішення, і це на даний час глибоко усвідомлена провідними науковими школами в галузі технологій виготовлення, матеріало- і товарознавства як об'єктивно необхідна складова частина повноправного членства України у СОТ та рівноправного і конкурентоспроможного партнерства на світовому ринку цих товарів. Підтвердженням цього є фундаментальні монографічні праці провідних вчених, в яких наведені результати власних наукових досліджень з забезпечення належного рівня екологічності взуття і одягу вітчизняного виробництва і матеріалів для їх виготовлення.

2. Вдосконалення чинних нормативних документів на взуття і одяг і системи їх стандартизації на основі знань про потреби споживачів. Вивчення потреб споживачів в убранні має багатогранне практичне значення, бо це єдина об'єктивна основа формування номенклатури асортименту і споживних властивостей взуття і одягу, вимог до рівня їх якості тощо. Але не узаконені вимоги споживачів до окремої групи взуття чи одягу мають лише декларативний чи рекомендаційний характер і не мають вагomeго впливу. Узаконення цих вимог в системі "виріб-закон" можливе лише шляхом

внесення у конкретні нормативні документи. Сьогодення вимагає повернення до передової (за змістом і впливом на ринкові процеси) практики безумовного дотримання усіма суб'єктами ринку взуття і одягу передусім державних стандартів на нормативи, запровадження яких почалося у 1980-х роках. Ідея повернення до функціонування стандартів на нормативи поширена в країнах з подібними ринковими умовами. Шлях такого повернення ми бачимо у простій у формулюванні, але складній у виконанні, а тому посиленій лише об'єднаним зусиллям технологів, матеріало- і товарознавців, схемі: «вивчення потреб споживачів» – «розроблення номенклатури вимог до окремих груп взуття і одягу і кількісних характеристик цих вимог» – «внесення вимог у ДСТУ, що регламентують нормативи на ці товари».

3. Обґрунтування числових значень окремих характеристик взуття і одягу вимагає найменших матеріальних затрат і максимально сприяє інтелекту дослідника. В умовах членства України у СОТ такі дослідження об'єктивно зобов'язані залучати кращі інтелектуальні сили технологів, матеріало- і товарознавців різних країн (найперше – в рамках успішно діючої світової організації товарознавців і технологів). Першим кроком цього поступу є міжнародні наукові конференції, зокрема конференція до 80-ї річниці КНУТД.

4. Обґрунтування номенклатури оптимального асортименту взуття і одягу. Роль технологій виробництва, матеріало- і товарознавства в означених асортименті полягає в оцінюванні оптимальності ринкового асортименту конкретного взуттєвого чи одягового виробу відносно основного для споживача фактора – його потреб, які, у свою чергу, є комплексною характеристикою, бо охоплюють віковий, національний, освітній, урбаністичний та інші аспекти.

5. Оцінювання конкурентоспроможності окремих видів взуття та одягу і убрання в цілому, де спільним завданням сучасних вчених технологів, матеріало- і товарознавців взуття і одягу є вироблення єдиного загального методологічного підходу до оцінювання конкурентоспроможності цих товарів з позицій споживача. Напр., доцільним є створення на сторінках «Вісника КНУТД» окремого розділу – робочої секції фахівців найвищого світового рівня, яка б предметно займалась практичним вирішенням цієї проблеми і, як наслідок, солідного актуального наукового напрямку сучасної науки. Основні результати такої роботи у перспективі можна використати і для оцінювання конкурентоспроможності сировини, матеріалів, півфабрикатів і засобів виробництва взуття і одягу, інформації про ці товари тощо.

Не менш важливими напрямками теоретичних досліджень взуття і одягу, які не можуть бути розкриті через обмежений формат тез, на нашу думку розроблення сучасних шляхів і критеріїв встановлення ринкової новизни взуття і одягу, органолептичні дослідження взуття і одягу закордонного виробництва, гармонізація міжнародних і національних нормативних документів (НД), що регламентують повний життєвий цикл взуття і одягу, наукове обґрунтування перспектив спільного розвитку технологій виробництва, матеріало- і товарознавства взуття і одягу та їх практичного застосування.

Таким чином, стан і перспективи розвитку ринку взуття і одягу об'єктивно вимагають консолідації зусиль основних наукових шкіл технологій виробництва, матеріало- і товарознавства цих товарів передусім у галузі концептуальних теоретичних досліджень.

Надійшла 15.07.2010